

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 października 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił I. P. umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne - za okres wrzesień 2002 r. i styczeń 2003 r. w łącznej kwocie 1.971,57 zł w tym 855,57 zł z tytułu składek oraz 1.116 zł z tytułu odsetek;
- Fundusz Pracy - za okres wrzesień 2002 r. i styczeń 2003 r. w łącznej kwocie 140,12zł w tym 61,12 zł z tytułu składek oraz 79 zł z tytułu odsetek.

W dniu 3 listopada 2015 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie I. P. od w/w decyzji, w którym odwołująca podniosła, że nie zapłaci żadnych zaległości, które dotyczą okresu z przed 12 lat i wskazuje, że organ rentowy powinien wcześniej ją informować o powstałych zaległościach.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przytaczając argumentację jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 stycznia 2013 roku I. P. złożyła do organu rentowego wniosek o umorzenie należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

(wniosek – k. 1 akt ZUS)

Decyzją z dnia 12 lutego 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. określił w punkcie 1 iż umorzeniu, według stanu na dzień 28 stycznia 2013 roku, będą podlegały następujące należności I. P.:

- ubezpieczenia społeczne - za okres wrzesień 2002 r. i styczeń 2003 r. w łącznej kwocie 1.971,57 zł w tym 855,57 zł z tytułu składek oraz 1.116 zł z tytułu odsetek;
- Fundusz Pracy - za okres wrzesień 2002 r. i styczeń 2003 r. w łącznej kwocie 140,12zł w tym 61,12 zł z tytułu składek oraz 79 zł z tytułu odsetek.

Jednocześnie w punkcie 2 decyzji organ rentowy wskazał, że warunkiem umorzenia wskazanych powyżej należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Organ rentowy wskazał, że należności z tytułu składek za okres od 1 stycznia 1999 r. należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty.

(decyzja - k. 10 akt ZUS)

Powyższa decyzja została odebrana przez wnioskodawczynię w dniu 17 lutego 2014 roku.

(potwierdzenie - k. 12 akt ZUS)

Decyzja nie została przez I. P. zaskarżona i uprawomocniła się 17 marca 2014 roku.

(bezsporne)

Wnioskodawczyni nie uściła w terminie tj. w ciągu 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji zaległych, nie podlegających umorzeniu składek.

(bezsporne)

Pismami z dnia 15 września 2015 roku oraz 12 października 2015r. I. P. została poinformowany o prawie wypowiedzenia się w sprawie i zapoznania z materiałem dowodowym.

(pismo – k. 15 i 17 akt ZUS)

Decyzją z dnia 26 października 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił I. P. umorzenia należności z tytułu składek na:

- ubezpieczenia społeczne - za okres wrzesień 2002 r. i styczeń 2003 r. w łącznej kwocie 1.971,57 zł w tym 855,57 zł z tytułu składek oraz 1.116 zł z tytułu odsetek;
- Fundusz Pracy - za okres wrzesień 2002 r. i styczeń 2003 r. w łącznej kwocie 140,12zł w tym 61,12 zł z tytułu składek oraz 79 zł z tytułu odsetek.

(decyzja k. 19-20 akt ZUS)

Wnioskodawczyni nie kwestionowała faktu istnienia zaległości składkowych wobec ZUS, które wynikały z jej zwolnienia lekarskiego, nie kwestionowała również faktu, że nie spłaciła tych należności (zeznania wnioskodawczyni 1 min. 39 sek.k.55-56 e protokołu).

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o dokumentację z akt organu rentowego oraz akt sprawy. Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawczyni co do faktu odwołania się od decyzji organu rentowego z dnia 12 lutego 2014 roku albowiem brak jest jakichkolwiek śladów czy dowodów, że takie odwołanie faktycznie istnieje, brak jest zarówno dowodu doręczenia odwołania, kopi potwierdzonej złożenia jakiegokolwiek dowodu, że faktycznie zostało ono złożone.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Odwołanie wnioskodawczyni jest nieuzasadnione.

W dniu 15 stycznia 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu niezapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r. poz. 1551). Ustawa przewiduje abolicję dla osób prowadzących pozarolniczą działalność w zakresie zaległych należności składkowych za okres od 1 stycznia 1999 r. do 28 lutego 2009 r. Przewiduje ona „możliwość umorzenia składek na własne ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy, oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Osoby prowadzące pozarolniczą działalność, jako płatnicy składek, obowiązane są do opłacania należnych składek na własne ubezpieczenia za każdy miesiąc kalendarzowy prowadzenia tej działalności. Są to oprócz składek na ubezpieczenia społeczne, także składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy, a od 1 stycznia 2010 r. w niektórych przypadkach także na Fundusz Emerytur Pomostowych. Składki muszą być opłacane niezależnie od tego, czy osoba w okresie prowadzenia działalności uzyskuje w danym miesiącu dochody, czy też właśnie ponosi straty.

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Powyzsza ustawa uzależnia jednak możliwość umorzenia zaległości z okresu od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. od nieposiadania zaległości w opłacie za składki niepodlegające umorzeniu. Zgodnie bowiem z art.1 ust.10 ustawy warunkiem umorzenia należności jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, niepodlegających

umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych.

Tym samym organ rentowy mógł uzależnić umorzenie należności od spłaty niepodlegających umorzeniu należności. Ponadto zgodnie z art. 11 ustawy niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8. Wyjątek od tej zasady przewiduje ust. 12 według którego w przypadku, gdy w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 8, niepodlegające umorzeniu należności, z wyłączeniem składek finansowanych przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek, zostaną rozłożone na raty albo zostanie odroczony termin ich płatności, warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po ich opłaceniu.

Ustalony w sprawie stan faktyczny wskazuje, że decyzja z dnia 12 lutego 2014 roku została prawidłowo doręczona wnioskodawczyni w dniu 17 lutego 2014 roku. Wobec braku wniesienia odwołania przez wnioskodawczynię powyższa decyzja stała się prawomocna z dniem 17 marca 2014 roku i od tego momentu zaczął biec 12 – miesięczny termin na spłatę przez wnioskodawczynię należności niepodlegających umorzeniu.

Z uwagi na fakt, iż w dniu 17 marca 2015 roku termin ten upłynął bezskutecznie – wnioskodawca nie uiszczył bowiem zaległych składek, organ rentowy wydał w dniu 26 października 2015 roku drugą decyzję, którą odmówił I. P. umorzenia powołanych wyżej zaległych należności.

Organ rentowy postąpił zatem zgodnie z regulacjami zawartymi w ustawie z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu niezapłaconych składek na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność – przeprowadził dwuetapową procedurę: najpierw, w dniu 12 lutego 2014 roku, wydał decyzję w sprawie określenia warunków umorzenia należności zaś w dniu 26 października 2015 roku, po upływie terminu w jakim odwołująca powinien uiszczyć zaległe, niepodlegające umorzeniu składki, wydał decyzję w sprawie odmowy umorzenia należności z uwagi na niespełnienie warunków wskazanych w pierwszej decyzji.

Sąd doszedł zatem do przekonania, iż zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 26 października 2015 roku jest prawidłowa. Wnioskodawczyni nie uregulowała należności w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji, a więc nie spełniła warunków od których uzależnione było umorzenie nieopłaconych składek.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie jako bezzasadne oddalił.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawczyni

z pouczeniem o środkach odwoławczych.